

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/770/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612212217
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6612212217.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej G. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., O. XXX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, v konaní o zaplatenie 5.235,12 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného Lučenec zo dňa 30. 09. 2015, č. k.: 9C/96/2013- 297, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že žalobca je povinný nahradiť trovy konania žalovanej za právne zastupovanie vo výške 632,73 € a vedľajšiemu účastníkovi za právne zastupovanie vo výške 823,11 €, všetko na účet advokáta JUDr. Andreja Cifru, advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanej za právne zastupovanie vo výške 52,90 € a vedľajšiemu účastníkovi za právne zastupovanie vo výške 52,90 €, všetko na účet advokáta JUDr. Andreja Cifru, advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu proti žalovanej o zaplatenie 5.235,12 Eur s úrokom z omeškania 595,78 Eur, s ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 3.711,88 Eur počnúc od 30.05.2011 do zaplatenia zamietal a žalobca je povinný nahradiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi konania trovy konania a trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 1.457,77 Eur na účet advokáta JUDr. Andreja Cifru, advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., § 10 ods. 2, § 13a ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z., keď úspešným účastníkom v konaní, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi, priznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o trovách konania. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 118,63 €.

Namietal, že nie je zrejmé, kedy a za akých okolností došlo k prevzatiu právneho zastúpenia žalovanej zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na to, že právny zástupca pred tým, ako prevzal právne zastúpenie žalovanej, už preukázateľne mal vedomosť o prejednávacom prípade ako právny zástupca vedľajšieho účastníka, nebol dôvod na opätovné priznanie náhrady trov konania za

úkon právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Podľa jeho názoru vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za účelné. Poukázal pritom na rozhodnutie najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 03. 2014, sp. zn.: 6 M Cdo 5/2013. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pretože jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní. Je zrejmé, že na to, aby združenie mohlo naplňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov.

Namietal, že združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe združenia do konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade.

Žalobca zastáva názor, že v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O. s. p., ktoré spočívajú v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovanej za účelom ochrany jej práv z vlastnej iniciatívy, pričom okamihom prevzatia právneho zastupovania právnym zástupcom vedľajšieho účastníka nebolo viac potrebné ochraňovať záujmy žalovanej vedľajším účastníkom a ním zvoleným právnym zástupcom, keď tieto boli chránené už tým, že sama žalovaná si zvolila advokáta, ktorý háji jej práva. Preto nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených.

Namietal, že súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania za úkon právnej služby - písomné podanie na súd - odpor, napriek tomu, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odporu. Pretože žalovaná odpor nepodala, vedľajší účastník na podanie odporu nebol oprávnený, platobný rozkaz mal nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a konanie ani nemohlo pokračovať, pretože malo byť právoplatne skončené doručením platobného rozkazu, voči ktorému nebol podaný odpor.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná a vedľajší účastník. Žiadali rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania spolu 118,63 €.

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka nesúhlasil s tvrdením žalobcu, ktorý nesúhlasil s priznaním náhrady trov konania žalovanej z dôvodu, že si zvolila právneho zástupcu po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník s tým istým právnym zástupcom. Zdôraznil, že žalovaná až po konzultácii s pôvodne len právnym zástupcom vedľajšieho účastníka udelila všeobecnú plnú moc tomuto rovnakému právnemu zástupcovi na svoje vlastné právne zastupovanie v predmetnom konaní. Žalovaná sa tak rozhodla, pretože sama prejavila záujem o to, aby bola v konaní zastupovaná priamo právnym zástupcom, ktorý pôvodne zastupoval v konaní iba vedľajšieho účastníka. Právny zástupca musel vec so žalovanou osobne preberať, vysvetliť, prediskutovať a oboznámiť sa so skutkovou stránkou veci podľa vedomostí, ktoré mala osobne žalovaná. Taktiež jej musel následne vysvetliť a objasniť vec z hľadiska právnej stránky a možnosti obrany v priebehu ďalšieho konania. Žalobca sa o tom, keďže žalovaná sa nechala v konaní zastúpiť advokátom, reálne dozvedel na pojednávaní dňa 16. 10. 2013, ktorého sa zúčastnila žalovaná ako jej právny zástupca.

S námietkami žalobcu, ktorými pokladal úkony žalovanej za totožné s úkonmi vedľajšieho účastníka, v dôsledku ktorých dochádza k neúčelnému navyšovaniu trov konania, nesúhlasil. Argumenty žalobcu v tomto smere považoval za účelové, ktorými sa snaží zbaviť svojej povinnosti nahradiť účelne vynaložené trovy konania úspešnej žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi. Zároveň poukázal na to, že náhrada trov konania bola uplatnená a vyčíslená podľa § 13 ods. 2 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z., v zmysle ktorého ustanovenia sa odmena za úkony právneho zastúpenia vykonaných za dvoch klientov delí medzi oboch klientov po 50 %.

Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z vlastného podnetu do spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Takto zvolený procesný postup vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa s ich vstupom.

Argumentáciu žalobcu, v zmysle ktorej považuje odpor podaný vedľajším účastníkom ako úkon, na ktorý vedľajší účastník nebol oprávnený, a teda že za tento úkon nemožno ani priznať náhradu trov konania, považuje za nesprávny. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. 05. 2013, v zmysle ktorého bol v tejto prejednávanej veci odpor podaný vedľajším účastníkom posúdený ako podaný včas a podaný oprávnenou osobou.

Argumentácia žalobcu, ktorá upiera právo na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, je v príkrom rozpore so zákonom a princípom „a rovnosti zbraní“ a hodnotí ju ako bezprecedentnú snahu dodávateľa o znefunkčnenie činnosti spotrebiteľského združenia. Pokiaľ by Združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne až k znefunkčneniu aktivít Združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme len vyhovovalo ekonomickým záujmom žalobcu ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami ako žalobca.

Je to práve žalobca, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravidla nemajetných spotrebiteľov, čo možno hodnotiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalobcovi v obdobných konaniach podľa § 150 ods. 1 O. s. p. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov Združením na súdoch.

Zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Zdôraznil, že podania vedľajšieho účastníka týkajúce sa určitého súdneho konania nie je možné vypracovať bez kvalifikovanej analýzy vecí, ktorej zodpovedajú vysokoškolské právnické vzdelanie. Toto potvrdzuje skúsenosť z činnosti združenia, keď aj po preškolení jeho pracovníkov bez právnického vzdelania nebolo možné zabezpečiť kvalifikovanú intervenciu v súdnych konaniach.

Poukázal aj na to, že aktívnym prístupom a ochranou žalovaného spotrebiteľa daným vedľajším účastníkom bol v súčasnosti vytvorený stav, kedy žalobca a jemu obdobné spoločnosti prestali podávať na súdy žaloby založené na pochybných právnych tituloch, resp. tieto podávajú už len v minimálnej miere, čím došlo k odbremeneniu súdov od pojednávania nedôvodných nárokov.

Konštatoval, že žalobca „skúša“ na súdoch žalovať svoje premičané nároky s tým, že sa evidentne spolieha na to, že vedľajší účastník v konaní vystupovať nebude, resp. že žalovaný sa nebude aktívne v konaniach brániť. Žalobca tak svojimi neúspešnými pokusmi spôsobuje trovy konania, ktoré by mal v prípade jeho neúspechu nahradiť úspešnej protistrane.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O. s. p.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Podľa ustanovenia § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je vo svojej podstate správne, avšak bolo ho potrebné zmeniť z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovenia § 151 ods. 8 a § 142 ods. 1 O. s. p. vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

Z obsahu spisu je nepochybné, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5235,12 Eur s príslušenstvom. Prvostupňový súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa zásady úspechu vo veci, keďže žalobkyňa ako aj vedľajší účastníci boli vo veci v celom rozsahu úspešní, preto im patrí náhrada trov konania.

Prvostupňový súd však pochybil, keď nerozhodol o trovách konania vo vzťahu k žalovanej ako aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, a povinnosť žalobcu na náhradu trov konania vyjadril jednou sumou, čo nie je správne, hoci obidvaja účastníci majú jedného právneho zástupcu. Z tohto princípu musí vychádzať aj metodika výpočtu náhrady trov konania.

Vo vzťahu k námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné. Odvolací súd vzhľadom na námietky žalobcu si dovoľuje poukázať na ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa odkazu pod písm. 10a je takouto organizáciou vedľajší účastník v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie umožňuje takémuto subjektu vstúpiť do konania, pretože ide o hlavnú činnosť danej organizácie, ktorou je ochrana práv podľa citovaného predpisu a túto ochranu môže združenie poskytovať aj v rámci súdneho konania.

Z ustanovenia § 137 O. s. p. nepochybne vyplýva, že trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Článok 47 ods. 2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Občiansky súdny poriadok upravuje takéto podmienky v ustanovení § 22 a nasl. V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom v zmysle citovaného ustanovenia, teda v súlade s citovaným článkom Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta.

Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník, v danom prípade združenie založené na ochranu spotrebiteľov, sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Združenie môže v konaní vystupovať samostatne alebo prostredníctvom zástupcu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť žalobcu o účelnosti vynaloženia takýchto trov je v rozpore so zákonnou garanciou na právo zastúpenia. Ak by súd prijal záver žalobcu, musel by taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch žalobca sa nechal zastupovať advokátom, to znamená, že žalobca je zastúpený po odbornej stránke advokátskou kanceláriou, avšak na druhej strane toto právo pre druhého účastníka popiera s poukazom na to, že zbytočne sa navyšujú trovy konania.

Pokiaľ žalobca vytýka, že vedľajší účastník sa necháva zastupovať advokátmi, hoci z podstaty svojej existencie je schopný poskytnúť právnu pomoc sám, odvolací súd poukazuje na to, že podobný argument možno použiť aj na posúdenie žalobcu, ktorý taktiež podáva množstvo žalôb, pričom je právne zastúpený, keďže mu to zákon dovoľuje. Ako je odvolaciemu súdu známe z rozhodovacej činnosti, žalobca taktiež používa formulárové odvolania, v ktorých rovnako argumentuje do rôznych sporov, prípadne s malými obmenami, túto skutočnosť však vytýka vedľajšiemu účastníkovi. Z obsahu spisu nevyplýva, že by vedľajší účastník účtoval neúčelné úkony,

Z námietok žalobcu vyplýva, akoby chcel vytvoriť nerovné podmienky pre účastníkov v konaní, keď žalobca je právne zastúpený a toto právo vedľajšiemu účastníkovi ako riadnemu účastníkovi upiera, ako aj žalovanej. Popiera tak základný princíp „rovnosti zbraní“. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do tzv. spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, kedy sa jej ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu svojich záujmov. Právo spotrebiteľov na vytváranie týchto združení

upravujú príslušné smernice EÚ, napr. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES, Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES, ako aj článok 38 Charty základných práv EÚ.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby, advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je ustanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Pokiaľ ide o námietku trov konania podľa § 150 O. s. p., kde žalobca nekonkretizoval odsek, ale podľa obsahu namieta dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd nezdieľa názor vyslovený žalobcom. Podľa citovaného ustanovenia platí, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Z obsahu spisu je nesporné, že žalovaná ako aj vedľajší účastník viedli konanie efektívne a hospodárne, svoje argumenty predložili pri prvých úkonoch, ktoré im patrili.

Argument žalobcu, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy, pričom okamihom prevzatia právneho zastupovania právnym zástupcom vedľajšieho účastníka nebolo viac potrebné ochraňovať záujmy žalovanej vedľajším účastníkom a ním zvoleným právnym zástupcom, nemožno akceptovať, pretože nemá oporu v zákone. Ako bolo vyššie uvedené, vedľajší účastník má právo vstúpiť do konania, môže sa nechať právne zastúpiť, právne zastúpiť sa môže nechať aj žalovaná, zo žiadnej právnej normy nevyplýva, že by jeden právny zástupca nemohol zastupovať viacerých účastníkov. Pri vyčíslení trov konania sa to zohľadní práve v znížení tarify o 50 % za 1 úkon. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania v tomto smere správne postupoval a právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka aj správne účtoval. Prvostupňový súd priznal iba nevyhnutné úkony, ktoré boli dôvodné a skutočne vykonané. Preto nemožno hovoriť o tom, že by tieto boli neúčelne vynaložené.

Odvolací súd neakceptoval ani námietku, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odporu a že platobný rozkaz mal nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a v konaní sa nemalo pokračovať. Žalobca zjavne neakceptuje právoplatné rozhodnutie súdu pasáží sa odvolaciemu súdu posunutí mätúci názor, hoci musí dobre vedieť, že aj odvolací súd je viazaný právoplatnými rozhodnutiami súdov. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Lučenec uznesením zo dňa 06. 03. 2013, č. k.: 9 Ro/309/2012 - 80 odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom na strane žalovanej proti platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec zo dňa 27. 08. 2012 ako odpor podaný neoprávnenou osobou. Proti tomuto uzneseniu sa odvolala žalovaná ako aj vedľajší účastník. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesenie vo výroku, ktorým okresný súd odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom na strane žalovanej zrušil. Následne prvostupňový súd vo veci ďalej konal a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uplatňovaný nárok žalobcom nie je dôvodný. Pokiaľ by Združenie nechránilo záujmy žalovanej, bola by zaviazaná na plnenie, a to len z dôvodu, že žalovaná ako spotrebiteľka sa nevedela v spore kvalifikovane brániť. Vedľajší účastník tak naplnil o svoje ciele a zmysel svojej existencie. To, že v dôsledku konania vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu žalobca nebol v konaní úspešný, pričom mu vznikli trovy konania, je dôsledkom obchodnej politiky žalobcu, pričom tento musel predpokladať, kde vzhľadom na množstvo rozhodnutí súdov Slovenskej republiky môže byť v konaní neúspešný, bol tak uzrozumený s rizikom, s ktorým do sporu vstupoval.

Vo vzťahu k trovám konania odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd priznal ich náhradu tak, že „Troy právneho zastúpenia žalovanej boli vyčíslené nasledovne: prevzatie a príprava zastúpenia (100 % za vedľajšieho účastníka, ďalej len „VÚ“) dňa 21.09.2012 vo výške 180,93 Eur, /meritórne podanie dňa 21.09.2012 (100 % za VÚ) vo výške 180,93 Eur, prevzatie a príprava zastúpenia (100 % za žalovanú) dňa 18.03.2013 vo výške 180,93 Eur, odvolanie 21.03.2013 (50 % za žalovanú a 50 % za VÚ) vo výške 90,47 Eur, zastupovanie na meritórnom pojednávaní 16.10.2013 (50 % za žalovanú a 50 % za VÚ) vo výške 180,93 Eur, zastupovanie na meritórnom pojednávaní 19.11.2013 (50 % za žalovanú a 50 % za VÚ) vo výške 180,93 Eur, vyjadrenie dňa 03.01.2014 (50 % za žalovanú a 50 % za VÚ) vo výške 180,93

Eur. Odmena advokáta spolu je vo výške 1.176,05 Eur. Zastupovanie na pojednávaní dňa 30.09.2015 (50 % za žalovanú a 50 % za VÚ) vo výške 180,93 Eur a režijný paušál za rok 2015: 8,39 Eur. Režijný paušál za úkony vykonané v roku 2012: 2 x 7,63; režijný paušál za úkony vykonané v roku 2013: 4 x 7,81; režijný paušál za úkon vykonaný v roku 2014: 8,04. Náhrady vo výške 37,86 Eur. Trovy právneho zastúpenia celkom činia 1.457,77 Eur.“

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka v podstate správne vyčíslil trovy konania vo vzťahu k vykonaným úkonom, pričom prvostupňový súd nerešpektoval skutočnosť, že trovy konania musí priznať aj žalovanej ako aj vedľajšiemu účastníkovi.

Z obsahu spisu ako aj vyúčtovania trov konania právnym zástupcom vyplýva, že v zmysle vyhlášky 655/2004 Z. z. pri výške výpočtu za úkon právnej pomoci sa vychádza z hodnoty veci 5235,12 €, pričom prvostupňový súd správne aplikoval príslušné ustanovenie § 10 ods. 2, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3.

V prípade trov konania vedľajšieho účastníka právny zástupca vykonal úkony: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia dňa 21. 09. 2012, za čo mu patrí odmena 180,93 € + 7,63 € režijný paušál, 2/ podanie na súd vo veci samej dňa 21. 09. 2012, odmena 180,93 € + 7,63 € režijný paušál, 3/ odvolanie podané dňa 21. 03. 2013 keď nie vo veci samej, pričom zároveň už zastupoval aj žalovanú, preto patrí odmena podľa § 13 ods.2 citovanej vyhlášky v rozsahu 50%, teda 45,24 € + 7,81 € režijný paušál, 4/ účasť na pojednávaní dňa 16. 10. 2011, odmena vo výške 50 % 90,47 € + 7,81 € režijný paušál, 5/ účasť na pojednávaní dňa 19. 11. 2013, odmena 90,47 € + 7,81 € režijný paušál, 6/ podanie vyjadrenia dňa 03. 01. 2014, odmena patrí vo výške 90,47 € + 8,04 € režijný paušál, 7/ účasť na pojednávaní dňa 30. 09. 2015, odmena patrí vo výške 90,47 € + 8,39 € režijný paušál, pretože právny zástupca sa stal platiteľom DPH, z tohto úkonu treba pripočítať dane vo výške 19,772 €.

Trovy konania vedľajšieho účastníka spočívajúce v trovách právneho zastupovania by tak predstavovali za úkony právnej pomoci 768,98 €, režijný paušál 55,12 €, DPH 20 % 19,872 €, spolu 843,872 €.

V prípade zastúpenia žalovanej právny zástupca vykonal tieto úkony právnej pomoci: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia dňa 18. 03. 2013, odmena patrí vo výške 180,95 € + 7,81 € režijný paušál, 2/ odvolanie dňa 21. 03. 2013, kedy už zastupoval vedľajšieho účastníka ako aj žalovanú, preto za tento úkon patrí odmena v rozsahu 50 %, teda v rozsahu 45,24 €, keďže hodnota celého úkonu predstavovala 90,47 €, k tomu režijný paušál 7,81 €, 3/ účasť na pojednávaní dňa 16. 10. 2013, odmena vo výške 50 % 90,47 € + 7,81 € režijný paušál, 4/ účasť na pojednávaní dňa 19. 11. 2013, odmena 90,47 € + 7,81 € režijný paušál, 5/ podanie vyjadrenia dňa 03. 01. 2014, odmena patrí vo výške 90,47 € + 8,04 € režijný paušál, 6/ účasť na pojednávaní dňa 30. 09. 2015, odmena patrí vo výške 90,47 € + 8,39 €, pretože právny zástupca sa stal platiteľom DPH, z tohto úkonu treba pripočítať dane vo výške 19,772 €.

Trovy konania žalovanej spočívajúce v trovách právneho zastupovania by tak boli za úkony právnej pomoci 588,05 €, režijný paušál 47,67 €, DPH 20 % 19,872 €, spolu 655,492 €. Celkom tak vznikol nárok na právne zastúpenie za obidvoch účastníkov vo výške 1499,66 €.

Právny zástupca vo vyúčtovaní pri spoločných úkonoch neúčtoval režijný paušál v celom rozsahu, ale čiastočne v prípade spoločných úkonov len jedenkrát. Pri úkonoch, ktoré boli samostatné, účtoval správne, čím vznikol rozdiel, teda účtoval v podstate menej. Vo vyúčtovaní pri režijnom paušále nešpecifikoval hodnotu pripadajúcu na ten ktorý úkon vo vzťahu vedľajšiemu účastníkovi alebo k žalovanej. Z tohto dôvodu odvolací súd v prípade spoločných úkonov režijný paušál prisúdil v rozsahu jednej polovice.

Vedľajšiemu účastníkovi podľa vyššie uvedeného výpočtu priznal náhradu trov konania za 7 úkonov právnej pomoci v celkovej hodnote 768,98 € a k tomu režijný paušál za prvých 2 úkony po 7,63 €, za 3., 4. a 5. úkon po 3, 905 €, za 6. úkon 4,02 €, za 7. úkon 4,195 €, k tomuto úkonu DPH (90,47 € + 4,195 € : 100 x 20% = 18,933 €), spolu 825,80 €.

Žalovanej súd priznal náhradu trov konania za 6 úkonov právnej pomoci v hodnote 588,05 € za úkony podľa vyššie uvedenej špecifikácie, k tomu režijný paušál za 1. úkon 7,81 €, za 2., 3. a 4.

úkonu 3,905 €, za 5. úkon 5,02 € a za 6. úkon 4,195 €, k tomuto úkonu patrí DPH (90,47 € + 4,195 € : 100 x 20% = 18,933 €), spolu 632,75 €.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní vedľajší účastník a žalovaná, preto im patrí náhrada trov odvolacieho konania, ktorá pozostáva z jedného úkonu právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 14. 12. 2015 v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Právny zástupca vyúčtoval 2 úkony právnej pomoci vo výške 90,47 € a paušál 8,39 €, DPH 19,77 €, spolu 118,63 €.

Odvolací súd zastáva názor, že pri výpočte odmeny za právne zastupovanie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako, vychádza z hodnoty namietaných trov. Túto úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastalo niekoľko prípadov, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takomto prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Preto odvolací súd v takomto prípade vychádza zo skutočnosti, že tarifná odmena advokáta za zastupovanie v odvolacom konaní, pokiaľ predmetom je výška priznaných trov, vyplýva z tarifnej hodnoty, ktorá predstavuje výšku namietaných trov konania, pričom tento nárok posudzuje podľa § 10 citovanej vyhlášky, pretože skutočným predmetom konania, v ktorom v danom prípade sa poskytujú právne úkony pomoci, v ktorých advokáti, či účastníci argumentujú, je len výška trov konania.

V danom prípade odvolací súd vychádzal z namietanej hodnoty, ktorou je suma 1457,77 €. Pretože právny zástupca zastupuje dvoch účastníkov, súd aplikoval ustanovenie § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky 655/2004 Z. z. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky by potom patrila odmena advokátovi za jeden úkon právnej pomoci pre jedného účastníka (50 %) vo výške 35,69 € + režijný paušál vo výške 8,39 €, spolu 44,08 €. K tomu 20 % DPH vo výške 8,82 €, spolu 52,90 €.

V rovnakej výške patrí odmena za právne zastupovanie žalovanej, teda 52,90 €.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.